

1-19040236-09-1-03072019

Dosar nr. 1-128/19

S E N T I N Ţ Ă **În numele Legii**

12 iulie anul 2019

or. Sângerei

Judecătoria Bălți, sediul Sângerei

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul – Ion Popescu

Grefier – Carolina Ciumac

Cu participarea procurorului – Lilia Selevestru

și a avocatului – Elena Negru

examinând în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

Cojocari Cătălin Ivan, născut la *****, originar și domiciliat în *****, viza de reședință în *****, studii medii de specialitate, nesupus serviciului militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al RMoldova, fără antecedente penale, IDNP*****

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. 1 Cod penal al RMoldova,-

a c o n s t a t a t :

Inculpatul Cojocari Cătălin, la data de 13.04.2019, aproximativ la orele 13.00, deplasându-se la volanul automobilului ce-I aparține cu drept de proprietate, de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** pe traseul R-6, km 115, Chișinău-Bălți-Briceni, a fost stopat în apropierea s. Biliceni Vechi, r-nul Sângerei de către echipajul de patrulare *****, în componența subofițerilor de patrulare a Plutonului Sângerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Regimentul de Patrulare Nord Stah Igor și Lungu Andrei, care în cadrul verificărilor au constatat faptul exploatării automobilului respective cu suprafețele de geam ale portierelor din față umbrite, contrar prevederilor pct. 122 alin. 6 lit. e) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, având ca scop de a-I determina pe subofițerii de patrulare sus nominalizați, care în cazul dat sunt persoane publice, să-și îndeplinească în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu și anume ultimii să nu perfecteze un process-verbal cu privire la contravenția comisă prevăzute de art. 228 alin. 7 Cod contravențional, pentru încălcările ce țin de domeniul circulației rutiere, comise de către el, și evitarea răspunderii contravenționale, le-a oferit subofițerilor de patrulare ban ice nu li se cuvin

în sumă de 100 lei, bani pe care ultimul i-a transmis subofițerilor de patrulare în cauză prin plasarea lor în portiere ușii din față a automobilului de serviciu al polițiștilor de patrulare cu nr. *****.

În cadrul ședinței judiciare *inculpatul Cojocari Cătălin*, vina a recunoscut-o integral, declarând că pe data de 13.04.2019 se deplasa cu automobilul spre mun. Bălți, adică spre partea de nord a Moldovei, a fost stopat deoarece avea geamul de mașină acoperit cu pelicula de culoare neagră, și a pus o sută de lei în partea dreaptă a ușei mașinei de poliție. La întrebările acordate a menționat că este de acord să achite amenda și că a fost preîntâmpniuna de către ofițeri că poartă răspundere.

A mai declarat, că nu are obiecții asupra probelor administrate în faza de urmărire penală, nu dorește administrare de probe noi.

Pe lângă recunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii imputate, aceasta se mai demonstrează și prin următoarele mijloace de probă și procedee probatorii:

- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 13.04.2019 prin care se confirm efectuarea cercetării la fața locului în automobilul de serviciu al polițiștilor de patrulare de model Dacia Duster cu n/î 9880, în cadrul căreia au fost depistați și ridicați bani în sumă de 100 lei, pe care Cojocari Cătălin le-a transmis polițiștilor pentru ca ultimii să nu întocmească un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 228 alin. 7 Cod contravențional, pentru încălcările ce țin de domeniul circulației rutiere, comise de acesta (f.d. 5-12);
- Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 13.04.2019 pe care se confirm ridicarea de la subofițerul de patrulare Lungu Andrei a doi purtători de informație CD care conțin înregistrările video și audio a acțiunilor și comunicărilor ce au avut loc la 13.04.2019 dintre cet. Cojocari Cătălin și subofițerii de patrulare, la momentul transmiterii banilor de către Cojocari Cătălin (f.d. 17-19);
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 08.05.2019 prin care se confirm examinarea purtătorilor de informații CD ridicați de la subofițerul de patrulare Lungu Andrei, la care este anexată stenograma comunicărilor ce au avut loc la 13.04.2019 dintre cet. Cojocari Cătălin și subofițerii de patrulare la momentul transmiterii banilor de către Cojocari Cătălin (f.d. 32-35);
- Ordonanța de recunoaștere și anexare la dosar a mijloacelor de probă din 08.05.2019 (f.d. 36), după cum urmează: doi purtători de informație CD (f.d. 19) și mijloace bănești în sumă de 100 lei (f.d. 12);
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 08.05.2019 prin care se confirm examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI 04 678596 întocmit la 13.04.2019 în privința lui Cojocari Cătălin prin care se constată faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 228 alin. 7 Cod contravențional (f.d. 37);
- Proces-verbal cu privire la contravenție MAI04 678596 întocmit la 13.04.2019 în privința lui Cojocari Cătălin prin care se constată faptul comiterii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 228 alin. 7 Cod contravențional (f.d. 38-39);
- Informația Regimentului de Patrulare Nord nr. 34/17/3-1512 din 16.06.2019 cu privire la Dislocația forțelor și mijloacelor Regimentului de Patrulare Nord al INP al IGP din 13.04.2019 (f.d. 41-42);

- Informația bancară nr. 1333 din 07.06.2019 cu privire la faptul că mijloacele bănești în sumă de 100 lei, în două banknote cu nominalul de 50 lei fiecare, ridicate în cadrul cercetării la fața locului efectuată în automobilul de serviciu al polițiștilor de patrulare de model Dacia Duster cu n/î 9880 nu sunt falși și pot fi folosiți în circuitul bancar (f.d. 60);
- Precum și alte documente ale cauzei, care coroborate cu declarațiile inculpatului Cojocari Cătălin, constituie probe utile, pertinente și concludente ale cauzei și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția lui Cojocari Cătălin, fiind puse de instanță la baza sentinței.

Analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, instanța, după propria convingere, ajunge la concluzia că recunoașterea vinovăției de către inculpatul Cojocari Cătălin a fost făcută liber, benevol și în mod conștient, fără careva presiune, iar acceptând cererea de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală din partea lui Cojocari Cătălin, instanța admite înscrisul autentic prin care inculpatul recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și nu dorește administrarea de probe noi, considerând că probele analizate dovedesc integral vinovăția inculpatului Cojocari Cătălin în cele incriminate.

În corespundere cu cele relatate mai sus, instanța constată că vina lui Cojocari Cătălin este dovedită și confirmată pe deplin iar acțiunile lui le califică în baza art. 325 alin. 1 CP al RM după elementele constitutive ale infracțiunii de *corupere activă, prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub formă de valori valutare, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru nu a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă instanța va ține cont de prevederile art. art. 61, 75 și 78 CP al RM.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului Cojocari Cătălin, instanța de judecată atestă că în corespundere cu prevederile art. 7 alin. 1 Cod Penal al RM, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La fel, consemnăm că conform prevederilor art 61 alin. 1 Cod Penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. 1 al Codului Penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Iar potrivit alin. 2 al aceleiași dispoziții legale, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Urmează a fi notat că, potrivit pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. 1 Cod Penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Conform prevederilor art.76, 77 Cod Penal, circumstanțe atenuante sau agravante instanța de judecată nu a stabilit.

Circumstanțe excepționale potrivit prevederilor art. 79 CP sau de liberare de răspundere penală în baza art. 55 CP, instanța de judecată nu a stabilit.

În circumstanțele enunțate, la stabilirea pedepsei penale, pentru inculpatului Cojocari Cătălin, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune gravă contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului psihiatru, se caracterizează satisfăcător din partea APL.

Totodată, se reține că legiuitorul estimând *in abstracto* pericolul social al infracțiunii încriminate de art. 325 alin. 1 Cod Penal, a stabilit în calitate de sancțiune, pedeapsa sub formă de cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

În acest context, notăm că, din prevederile art.78 Cod Penal rezultă că mecanismul influenței circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale se exprimă prin influența lor asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii și/sau asupra pericolului social al persoanei vinovatului, precum și prin efectele pe care aceste circumstanțe le au la stabilirea pedepsei. Astfel dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante, acest fapt conduce la faptul că mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita

minimă prevăzută pentru pedeapsa respectivă de sancțiunea normei Părții Speciale a CP și invers în cazul în care într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere calitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărirea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei Părții Speciale a CP.

În aceeași ordine de idei, ținând cont de cele enunțate supra referitor la persoana inculpatului, Cojocari Cătălin care are o vîrstă tînă, de gravitatea infracțiunii săvîrșite de către acesta și anume faptul că ultimul a comis o infracțiune gravă, inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corectarea și reeducarea acestuia, e posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare și amendă în limitele sancțiunii art. 325 alin. 1 Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364/1 alin. 8 Cod de procedură penală, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În susținerea acestei poziții notăm și prevederile pct. 1 al Recomandării nr. R22(99) a Comitetului de Miniștri din 30.09.1999, care indică că privarea de libertate trebuie considerată o sancțiune sau măsură extremă și, de aceea, trebuie impusă numai cînd, din cauza gravității infracțiunii, orice altă sancțiune sau măsură ar fi evident inadecvată.

În acest sens instanța de judecată reține prevederile art.90 Cod penal, potrivit căruia: dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

La caz, instanța de judecată reține că sunt întrunite condițiile privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, dat fiind că Cojocari Cătălin anterior nu a fost condamnat, și-a recunoscut vinovăția solicitînd examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, constientizînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, or o pedeapsă echitabilă urmează a fi aplicată astfel încât să impună infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite dar să fie suficientă pentru restabilirea echității sociale, deoarece aplicarea unei pedepse disproporționale ar putea avea efecte inverse celor scontate.

În contextul celor enunțate, instanța de judecată consideră că, întru atingerea scopului pedepsei Cojocari Cătălin a prevederilor art. 90 Cod Penal, reiterînd că în speță scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea de societate.

La stabilirea cuantumului pedepsei, instanța de judecată va lua în considerație gravitatea faptei săvârșite de inculpat cât și natura acesteia.

Ca urmare, instanța constată luarea în calcul a regulilor prevăzute de art. 364/1 alin. 8 Cod de Procedură Penală la aplicarea pedepsei penale.

Potrivit normei legale enunțate, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”.

În sensul de precizare a acestui text de lege în Hotărârea Plenului CSJ „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364/1 CPP de către instanțele judecătorești”, nr.13 din 16.12.2013, se precizează că sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzută de lege” urmează a fi interpretată că în cazul în care pedeapsa este închisoarea, se reduce din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Reieșind din prevederile art.364/1 alin. 8 CPP RM, ca urmare a reducerilor cu 1/3 din limitele pedepselor prevăzute de art. 325 alin. 1 Cod Penal, instanța de judecată stabilește limitele de pedeapsă sub formă de închisoare aplicabile în prezenta cauză de la 3 luni (art.70 Cod Penal) până la 4 ani (6 ani - 1/3) și pedeapsa sub formă de amendă în limitele 1500 u.c.(2000u.c. -1/4) pînă la 3000 u.c.(4000 u.c.-1/4).

Referitor la cerința invocată de apărătorul inculpatului de neaplicare în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, în virtutea prevederilor art. 78, 79 Cod Penal instanța de judecată o consideră neargumentată și lipsită de fundament juridic.

În acest context, notăm că instanța de judecată deja la aplicarea limitelor de pedeapsă a luat în considerație prevederile art. 78 Cod Penal.

Totodată referitor la aplicarea art. 79 Cod Penal, urmează a fi subliniat faptul că conform art. 79 alin. 1 Cod Penal al RM, ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează essential gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Astfel, în sensul art. 79 CP se înțelege că în cauză trebuie să existe, împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, sau în datele privind personalitatea infractorului, așa

circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție sau se consideră ieșite din comun.

Cu referire la acest fapt, indicăm că inculpatul, în argumentarea aplicării prevederilor art. 79 CP a invocat faptul că acesta a săvârșit pentru prima dată o infracțiune.

În acest sens, instanța de judecată atestă că circumstanțele expuse de către apărătorul inculpatului nu reprezintă circumstanțe excepționale care să determine aplicarea art. 79 Cod Penal. În plus, aceste fapte au fost luate în considerație de instanța de judecată la individualizarea pedepsei.

În plus, instanța de judecată reține că, inculpatul a săvârșit o infracțiune contra relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice.

Conform art. 158 alin. 1 al CPP al RM, corpuri delictive sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Iar potrivit art. 162 alin. 1 CPP al RM, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Astfel, în virtutea prevederii legale citate mai sus, corpul delict purtătorul de informație pe suport electronic 2 CD-R (f.d. 19) de păstrat la materialele cauzei penale.

Conform prevederilor art. 106 alin. 1 Cod Penal, Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. 2. În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Iar în virtutea prevederilor alin. 2 al aceleiași prevederi legale, Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e)

deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Astfel, luând în considerație normele legale citate supra instanța de judecată consideră oportun ca mijloacele financiare în sumă de 100 lei MD și anume 2 bancnote cu nominalul de 50 lei MD fiecare, cu următoarele serii și număre: ***** și ***** , care se păstrează la materialele cauzei la f.d. 12 în conformitate cu prevederile art. 106 Cod Penal după rămânerea definitivă a sentinței se treacă în proprietatea statului.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de acuzatorul de stat, instanța consideră necesar de a dispune încasarea sumei de 1 740,66 lei din contul inculpatului în beneficiul statului, reieșind din faptul că inculpatul este de acord să compenseze suma menționată mai sus.

În conformitate cu prevederile art. 382- 389 CPP, instanța de judecată,-

a h o t ă r ă t :

Se recunoaște vinovat **Cojocari Cătălin Ivan** în baza 325 alin. 1 Cod penal al RMoldova.

Se condamnă **Cojocari Cătălin Ivan** în temeiul art. 325 alin. 1 Cod penal al RMoldova prin aplicarea art.364/1 alin.8 CPP al RMoldova la o pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare și amendă în mărime de 1 500(una mie cinci sute) u.c. ceea ce constituie 75 000 (șaptezeci și cinci mii) lei.

În temeiul art.90 Cod penal se suspendă condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului Cojocari Cătălin de 2 (doi) ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. 6 Cod Penal al Republicii Moldova se obligă Cojocari Cătălin să nu-și schimbe domiciliul /sau reședința fără consimțământul organului competent.

Efectuarea controlului asupra executării pedepsei aplicate în privința lui Cojocari Cătălin, se pune în sarcina Biroului de Probațiune din raza domiciliului acestuia.

Conform art. 64 alin. 3¹ CP al RM, se explică lui Cojocari Cătălin că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura de reprimare în privința lui Cojocari Cătălin – nu au fost aplicate.

Corpul delict: purtătorul de informație pe suport electronic 2 CD-R (f.d. 19) de păstrat la materialele cauzei penale.

Mijloacele financiare în sumă de 100 lei MD, cu următoarele serii și număre: ***** și ***** care se păstrează la materialele cauzei f.d. 12, în conformitate cu prevederile art. 106 Cod Penal după rămânerea definitivă a sentinței se trec în proprietatea statului.

A încasa din contul lui Cojocari Cătălin în beneficiul Statului suma de 1 740,66 (una mie șapte sute patruzeci,66) lei, cu titlu de cheltuielile judiciare.

Sentița cu drept de apel la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătorei Bălți, sediul Sângerei.

Președintele ședinței, judecătorul

Ion Popescu